

v e r e n i g i n g

O R D E D E R V E R D R A A G Z A M E N

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV" Den Haag

Uitsl. voor verslagen en abonn.: DOVENETELWEG 57^a 2555 TH Den Haag t. 684541

Secretariaat: TALINGLAAN 21 2566 VN Den Haag t. 634101

W E E K B L A D

25e jaargang nr.8

nadruk verboden

10 oktober 1980

x in de kantlijn betekent de vraag

- " " " " " het antwoord

Goeden avond, vrienden.

Zoals altijd moet ik u er op attent maken, dat wij niet alles weten en zeker ook fouten kunnen maken. Denkt dus zelf na. Ons onderwerp voor vandaag is volgens programma van geestelijke aard. Als uitgangspunt koos ik daarom:

Z E G E L S E N K R A C H T E N

=====

De meesten van U hebben wel eens een zegel gezien. Soms zijn het pentagrammen, soms cirkels met inschriften. Mogelijk hebt u ook wel eens gehoord van bepaalde planeettekens die gebruikt worden bij dergelijke magische zaken.

En wie zich vaak heeft bezig gehouden met de meestal in driehoeksvorm opgezette genezende zegels van Paracelsus weet: een zegel tendert of pretendeert bepaalde krachten te bevatten of op te wekken en daardoor deze krachten over te dragen op een ieder, die het zegel bij zich draagt of aan wie dit zegel gewijd is.

In zekere zin is het vervaardigen van bepaalde zegels een soort spel: je kunt natuurlijk voorwerpen laden met een willekeurige kracht. Daar heb je geen specifieke vormen voor nodig.

Wanneer je echter bezig bent met de z.g. geheimen van de magie zul je proberen in symbolen, namen, termen, tekens alles uit te drukken wat bij een bepaalde kracht behoort.

Het is de bedoeling dat je dan ook op een ander een beeld van die kracht overbrengt. Vanaf dat ogenblik zal een zegel inderdaad kunnen werken. Maar er komt meer bij te pas.

Het ene zegel moet geschreven worden op goud - een zonnzegel b.v. of bepaalde kaballistische zegels. Anderen vragen weer lood, ijzer, koper of zink als basis.

Hierbij houdt men rekening met de planeet waaronder het zegel resoteert. Wat u zich mogelijk af doet vragen, of dit een vorm is van een bepaalde astrologie. Neen. Het is geen astrologie.

Maar wanneer je je bezig houdt met krachten wordt je al snel duidelijk dat bepaalde metalen en ook bepaalde kristallen een geheel eigen uitstraling hebben. Wanneer ik iets wil neerschrijven gebruik ik daarvoor bij voorkeur glad papier, wil ik echter tekenen dan zal ik dit beter kunnen doen op wat ruwer papier.

Wil ik werken met verf dan zal ik zelfs linnen moeten gebruiken. Want door het materiaal waarmee ik werk kan ik de middelen waarmee ik werk juist gebruiken.

Dat is in feite datgene, wat die magie doet. Zij wil bepaalde invloeden vastleggen. Maar daarbij wil zij bovendien nog trachten, die invloeden zodanig daarin vast te leggen, dat zij langere tijd werkzaam zullen zijn.

Wanneer je dit doet op een materiaal dat geen eigen straling heeft dan wel mogelijk je instralingen wel opneemt maar de zo ingelegde kracht ook weer snel verliest dan kun je niet veel bereiken. Daarom gebruikt men de materialen die passen bij de aard en ingelegde kracht van het zegel.

Deze wijze van werken berust op een zeer oude traditie die reeds teruggaat tot de tijden van Uruk, Babylon. Zegels zijn magisch gebruikt in het oude Egypte en worden zelfs nu nog in vele landen van Afrika dagelijks gemaakt en gebruikt.

Ook hier in het westen heeft men langere tijd met dergelijke symbolen en krachten gewerkt en zelfs nu bestaan er nog broederschappen die het oude symboolschrift kennen en aan hun eigen symbolen een grote waarde toekennen, terwijl zij al die symbolen ook weten te hanteren en daarmee vaak ook zeer goede resultaten behalen.

Wanneer je dit zo vertelt klinkt het in feite als een soort onzin. Geloven in een stukje metaal met wat tekens daarop waardoor opeens je leven of je eigenschappen veranderen is natuurlijk kolder.

Tenzij er een kracht is. En daarom heb ik boven dit onderwerp ook gezet: Zegels en Krachten. Maar de krachten waarvan wij spreken behoren niet tot de dode materie of de magie.

Kracht is iets, wat elke mens in zich draagt. Niet iedereen is zich daarvan bewust. Elke mens is in wezen verbonden met hoge werelden en lage werelden buiten de stof.

Elke mens bezit in zich het vermogen een deel van de krachten die hem doorstromen ook uit te stralen. Iemand heeft eens gezegd dat de mens die geestelijk enigszins bewust is, het begin is van een kosmische krachtcentrale.

Zo vreemd als u dit mogelijk klinkt is dit zeker niet. Wanneer u zegt: ik heb kracht in die hand, zo heeft u werkelijk kracht in die hand.

Omdat U het zegt? neen. Omdat het suggestie is? Vergeet het maar. Omdat het u bewust worden van een kracht die u bezit inhoudt, dat u die kracht ook kunt manifesteren.

Hoe meer u zich bewust bent van al die krachten, die ook in u leven, hoe sterker u zich ook bewust zult worden van al datgene wat in en rond u bestaat en hoe sterker u die kracht kunt uitzenden.

Wanneer je dantoch bezig bent, waarom zou je die kracht dan zo heel eenvoudig en ongericht gebruiken, nietwaar? Mogelijk zeg je tot je zelf: ik wil deze maal iemand genezen. Dat kan. Want genezen is uiteindelijk voor een groot deel het in evenwicht brengen van de levenskrachten van een mens.

Wanneer je die cirkulatiestroom vanuit jezelf uitstraalt is er verder met jou niets aan de hand, maar dan bevordert je de genezing van degene op wie je de kracht richt.

Tegen een ander zeg je: jou wil ik bewust maken van de liefdekracht

die er in mij woont. En wanneer je je deze mogelijkheid alleen maar realiseert dan stem je je door dit denken ook af.

Je geeft dus een voorkeur aan één deel van de kracht die in je bestaat. Maar dan wordt die liefde ook uitgestraald en wanneer de ander ook maar enigszins ontvankelijk is zal deze opeens beseffen, dat die kracht bestaat en deze in zich voelen als een koestering.

Dan ervaart die ander iets van de genegenheid, geborgenheid die je hem in wezen biedt, alleen maar door je op die ander te concentreren en de kracht in je uit te stralen.

Merkt u dat er een overeenkomst is hiertussen? Zegels pretenderen een bepaalde kracht vast te houden, op te wekken, uit te stralen. Zij moeten echter eerst op de juiste wijze geladen worden.

U bent altijd geladen. Maar een zegel is gericht. De tekens, het materiaal e.d. bepalen de harmonie waarmee het werkt. Daardoor kan het actief zijn.

Wanneer u zich bewust bent van uzelf en de kracht die in u woont, van de kracht van het leven die in en rond u bestaat, dan kunt u zelf bepalen wat voor zegel u in uw gedachten neerschrijft.

Dit is belangrijk: u bent levend. U kunt elke kracht uitstralen. Het magische zegel, hoe zorgzaam ook gemaakt, hoe ritueel ook vervaardigd kan ten hoogste een zeer bepaald deel van de alkracht centreren.

U kunt elke kracht die u bewust in uzelf als aanwezig erkent uitstralen met de intensiteit die u zelf op een gegeven ogenblik nodig acht. En daarbij kunt u zover gaan als uw eigen vermogen tot het beseffen en ontvangen van geestelijke krachten maar reikt.

Het zal u duidelijk zijn dat op deze wijze de mens zich steeds weer kan veranderen in het dan meest passende magische of kosmische zegel.

Wanneer je zo kijkt naar de wereld om je heen is dit soms ook hard nodig ook. Ik kan mij voorstellen dat u toevallig naar Amsterdam moet en u onveilig voelt alleen reeds bij het denkbeeld.

Er bestaan beschermende zegels. Maar waarom eerst die maken? U stelt zich in op die bescherming. Dan zegt u: die bescherming hangt als een klok om mij heen. En, wonderlijk als het moge klinken, die bescherming werkt dan inderdaad.

Zij maakt je a.h.w. onzichtbaar voor degenen die disharmonisch zijn. Zeker, per ongeluk kan een agent je nog altijd raken en een snel gegooide steen kan u nog steeds treffen. Maar de kans dat dit zal gebeuren is zo sterk afgenomen dat je, alleen reeds op grond van de normale kansberekening, kunt zeggen: ik ben veiliger dan anderen die deze bescherming niet hebben. Hier gebeurt dus iets.

U denkt misschien: nu ja, daar heb ik weinig aan. Ik zou de wereld willen veranderen. Want zo vreemd het moge klinken, dit blijkt het verlangen te zijn van een meerderheid onder de mensen.

Zo juist zijn weer 150 mensen uren lang druk aan het spreken geweest over die wereld en wat zij daarin willen veranderen zonder zelfs maar te weten, hoe zij het bestaande in stand kunnen houden. Wat mogelijk typerend is voor Den Haag.

In Den Haag is het steeds weer: wij besluiten en na ons de zondvloed van woorden.

Maar denk nu eens even na: wie bent U? Wat bent U? Wat wilt u werkelijk? En dan niet zeggen: ik ga de wereld veranderen. Die wereld is zoals zij is. Die wereld kun je niet eventjes ombuigen, want die wereld omvat vele krachten en vooral zeer veel mensen die allen een eigen bestemming, een eigen lot, een eigen wil hebben en zelfs een zij het beperkte vrijheid van handelen en leven.

Die kunt u niet allen zonder meer beïnvloeden. Wel kunt u zeggen:

ik ga een bepaalde factor sterker maken . Ik ga proberen overal waar ik kan de mensen op een bepaalde harmonie af te stemmen.

Dat klinkt natuurlijk voor de realisten weer als krankzinnigheid terwijl anderen mogelijk nu reeds denken: Wanneer dit alles zo eenvoudig is, waarom doen jullie vanuit de geest dit dan niet?

Maar waarmede dacht u dan, dat wij bezig waren, ook nu weer? Maar het is niet altijd gemakkelijk de juiste mensen te bereiken en volledig af te stemmen, vooral wanneer hun eigen wil en denken in strijd is met alles wat je probeert hen te geven.

Laat mij het zo zeggen: Wij allen verlangen naar vrede, naar geluk. Als mens op aarde wil je je rust hebben. En al die dingen zijn er in feite rond je niet.

Te nauwernood meen je dat je er wat ruimer voor zit of je wordt alweer aangereden door een luxe btw., speelt iemand hardemuziek, maakt iemand ruzie, handelt anders dan je redelijk acht en daar ben je alweer onrustig, voel je je ongelukkig, voel je je in je rechten en mogelijkheden aangetast.

Het eerste wat je dan moet doen is niet anderen, maar vooral jezelf afstemmen. Wanneer je begint een zegel te maken is het eerste wat je doet jezelf en je materialen reinigen en bewierroken.

Waarom dit niet ook eens voor jezelf gedaan? U wilt proberen of het lukt? Geen bezwaar, Let maar eens op:

Maak uzelf voor een ogenblik leeg. Relax en empty your minds just for a moment.

Wij zijn een onbeschreven blad. De gehele wereld is weg. Nu denken wij aan datgene, wat voor ons belangrijk is.

Wat zullen wij daarvoor nemen? Laat ons maar het begrip van vrede nemen. Dat is hard nodig.

Vrede rust. Een melkwit licht dat in jezelf ontstaat. Een licht dat je langzaam vult tot je je geladen voelt.

Kracht. Niet van jezelf. Kracht, die je leent en die toch in je bestaat en die je, nu zij je gevuld heeft vanuit je leegte naar de wereld werpt.

Geen bevel om voortaan in vrede te leven, want dat kan niet. Gewoon: dit is de vrede.... Dit is de kracht van rust....

Stuur het maar uit jezelf voort. Maar ja, nu hebt u nog geen werkelijke proef genomen, want je weet immers niet, of dit wel werkt? Dan hebben wij een bepaald punt, een onderwerp van node.

Hebt u een buurvrouw of buurman waar u wel eens last mee heeft? Is er een hond in de buurt die wel eens te vaak en te luid blaft? Denk daar dan maar even aan. Keer even terug naar de wereld.

Goed. Hebt u dat beeld te pakken, dat éne beeld? Dat beeld waar u in het bijzonder die rust en die vrede naar uit wilt stralen? Dan moet u daar even intens aan denken.

Zo, Dan beginnen wij nu nog een keer. Maar nu denken wij niet meer alleen aan onszelf. Dit beeld nemen wij nu op in het geheel van ons innerlijk, stellen het bewust centraal in ons wezen.

Dan nu weer rust. Alleen: in de leegte die wij zijn bestaat nu nog dat éne beeld. Want daar moet de kracht naar toe.

Vul jezelf weer met licht. Laat de kracht door je heen gaan. Je hoeft die niet vast te houden zolang je er maar vol van bent.

Nu weer in jezelf de voorstelling van dat melkachtig witte licht, van die rust, die vrede.

Nu neem je dat beeld en omhult dit met dit witte licht. Doe dit maar even in gedachten, denk nu alleen hier aan.

Zeg nu zo intens mogelijk in jezelf: deze kracht deel ik met je. Meer niet.

Zo , nu kunt u eens nagaan of de hond vanavond werkelijk minder blaft. Of de buurman natuurlijk. Dat ligt er maar aan. Want wanneer u met dit alles mee hebt gedaan hebt u kracht uitgezonden. U hebt voor een oogenblik door juiste instelling en afstemming - hoe u het maar noemen wilt - van jezelf iemand gemaakt, die even een zegel was.

Indien u het magisch wilt definiëren kunt u er nog bijzeggen: het was dus een zon-zegel, gebaseerd op de flux tussen alfa en omega. Meer was het werkelijk niet. Maar ook dit is al heel wat.

En als het nu werkt - want daarom gaat het altijd - wanneer je daarmee iets bereikt hebt, kun je dan niet veel meer doen? Kun je dan misschien wanneer alles mistroostig is jezelf eens vullen met het gouden licht, met de tintelende levende kracht die ook vreugde is, die je de moed geeft alles te dragen en alles te doorstaan?

Je behoeft alleen jezelf maar te vullen en eventueel een bestemming aan te geven waarheen jij die kracht probeert door te zenden. Ook dan ben je in feite weer tot een levendzegel geworden.

De meeste mensen begrijpen het niet. Zij zeggen: wij zijn mensen. Maar wat zijn mensen anders dan de verzegelde kruik uit het sprookje? Wanneer je die opendoet komt er mogelijk een geest als een rookwolk uit of een lichtstraal - dat weet je nooit.

Door het zegel van uw materiele bestaan is tijdelijk de kracht en het wezen van uw werkelijkheid grotendeels onderdrukt - maar niet geheel.

Want uw werkelijkheid is niet in een 3-dimensionaal geheel, in een soort fles te vangen. Het ware ik kent een extra dimensie, een afmeting die buiten het bereik van de materie blijft.

Er is in u nog een andere kracht, een andere levenswaarde. En deze kunt u altijd activeren, ook wanneer u in de fles van de materie opgesloten schijnt te zijn.

Maar dan kan de werkelijkheid die je bent ook middels deze kracht naar buiten treden en behoeft zij zich niets aan te trekken van de beperkingen van de stoffelijke wereld.

Wanneer u uzelf dit tenminste niet door mentale zegels onmogelijk maakt. En u hebt zoveel van die zegels: het is onmogelijk. Het is wetenschappelijk niet verantwoord. Dit kan niet waar zijn, want het strookt niet met al wat ik geleerd heb. Ach, dat zou niet menselijk zijn.

Of; ja, dat zegt men nu wel, maar IK kan dit niet. Want zo luiden de zegels die het u maar al te vaak onmogelijk maken de lichtende kracht in u zelf te gebruiken, de waarden waardoor u zich voor de grotere werkelijkheid en haar mogelijkheden pleegt af te sluiten.

Maar je moet je niet afsluiten. Je moet niet proberen eventjes alles terug te brengen tot de geknepen beperktheid van een stoffelijke wereld, van het stoffelijke bestaan zonder meer.

Zeker, je leeft in die stof. Je bent een mens die in een materiele werkelijkheid moet bestaan. Goed. Dat duurt zo lang niet, al moogt u voor mij eindeloos aow trekken wanneer u dat graag wilt. Maar zo lang duurt een gebondenheid in de stof toch werkelijk niet.

Maar de kracht die u bent, die ziel, geest, hoe u het maar noemen wilt, omvat meer dan de stof alleen en is ook nu verbonden met alle krachten.

Het is niet de wereld van de verschijning die telt, of deze zich nu als geest aanduidt of zich mens noemt. Het is de wereld van de essentie, de kern van het zijn die telt.

Dat is de waarheid. Dat is de werkelijkheid waaruit je putten kunt en putten moet. En dan moet je niet voor jezelf zeggen, dat zo iets niet mogelijk is.

Hoevelen onder u hebben wel eens gezucht dat zij toch graag medium zouden zijn? Juist. Dat is een heel juiste opmerking.

"Kon ik maar zien" of "kon ik maar horen". Ik zeg u, dat uzelf het u onmogelijk maakt te zien, te horen, wat dat betreft ook bewust contact op te nemen met onze werelden.

U doet dit alleen reeds door de wijze waarop u denkt, door de manier waarop u bijna gevoelsmatig alles afwijst, afstoot wat daarmee iets te maken heeft, de manier waarop u alles van u af probeert te zetten wat niet bij uw huidige begrip van werkelijkheid behoort - of - schoon die "werkelijkheidsbesef" vaak meer illusies omvat dan het leven in de geest ooit zal gebruiken.

Realiseer u dit alles eens. U bent verbonden met de geest. In u leeft de geest. U bent verbonden met de kracht, u bent deel van de levende kracht.

U bent verbonden met al wat bestaat, want u bent deel van het al-bestaande. Denk daar dan eens over na.

Waarom zoudt u dan niet kunnen werken met dingen als zegels en krachten? Waarom zoudt u niet kunnen leven met die meeromvattende wereld? Maar besef wel dat, wanneer je zo wilt leven, het ook niet meer een kwestie kan zijn van "laat een ander het werk maar voor mij doen".

O neen. Dan is het een zaak geworden van "ikzelf ben verantwoordelijk." En dat geldt zelfs voor een medium. Ook een medium is verantwoordelijk voor alles, wat hij of zij door laat komen.

Ik ben verantwoordelijk voor al wat ik die en voor het al dan niet openbaren daarvan. Ik zelf ben ook verantwoordelijk voor alles wat ik hoor en het al dan niet doorgeven van het gehoorde.

Begin met dit te aanvaarden: dat je zelf de verantwoordelijkheid draagt en die niet aan de geest of iemand anders kunt overdragen. Zeg dan: niets is onwerkelijk. Er bestaat geen onwerkelijkheid.

Er bestaat niets wat niet ergens in de kosmos, in de tijd bestaan heeft of bestaan zal vanuit mijn eigen standpunt bezien. Er zijn geen onmogelijkheden.

Onmogelijkheden zijn er alleen, wanneer je zuiver lichamelijk tegenover de stoffelijke wereld staat. Want die brengt beperkingen met zich, die alleen omgaan kunnen worden door andere dan zuiver stoffelijke of lichamelijke krachten te gebruiken.

En denk dan nog eens na. Heel voorzichtig maar. En wanneer je dit doet niet voor jezelf doen alsof, maar alles wat je beseft, wilt, doet ook eerlijk menen.

Zullen wij dan nog een proef nemen? Of hebt u geen zin meer vandaag? (ja, graag enz.) Dat is dan prettig. Wat ik nu ga doen, let wel, berust op suggestie.

Wij hebben overigens iets dergelijks wel eens meer gedaan. Die suggesties hebben niets te maken met de werkelijkheid. Goed onthouden. Het is suggestie omdat het nodig is om u af te stemmen.

Alleen maar om u af te stemmen. Wanneer ik een inspanning van u vraag, is het geen vorm van inspanning die op zich zinvol lijkt. Maar het is weer een methode om krachten bewuster te laten pulseren in uw wezen.

Wat het resultaat is kunt u alleen zelf zeggen of, wanneer u de kracht zelf gericht gaat uitstralen, elders aan de hand van de gevolgen bepalen.

Wil je werkelijk veel bereiken, dan zou men allen te samen aan een enkel doel moeten werken. Dit zou echter te ver voeren bij een korte proef van de aard die wij nu gaan nemen.

Maar waarom zoudt u zichzelf niet eigen doel kiezen? Het geeft niet welk en wat. Probeer alleen niet de dingen tegen hun aard te beïnvloeden of te veranderen. Probeer wel het positieve er uit te halen en te versterken en wanneer het even kan, probeer meteen wat kracht mee te geven aan uw doel.

Zo, dan beginnen wij maar weer. Misschien wordt het voor u vervelend, al dat gedoe, maar je moet het zo nu en dan weer eens herhalen om te voorkomen dat de mensen het vergeten.

Wanneer je de mensen een diepzinnig betoog over esoterie voorlegt zijn zij erg te vreden, maar wanneer zij huiswaartsgaan betreuren zij het, dat zij de een of andere show niet hebben gezien.

Mij dunkt dat zaken als de onderhavige beter tot je doordringen en dat je er ook meer van meeneemt, omdat je het zelf kunt doen. Al is het maar omdat je zelf tot een soort levende geestelijke radio en t.v. zender kunt worden. Maar goed.

Alles klaar? Dan nu weer heel rustig worden. Lekker ontspannen zitten. Dus niet zo krampachtig, zo alsof je het er uit wil persen, of je zo nodig moet.

U bent nu rustig. Heel erg kalm. Maak uw gedachten maar weer een beetje leeg en laat alleen mijn woorden nu zo goed mogelijk tot u doordringen.

Wij gaan nu gewoon wat werken met kracht. Wij gaan hier bij ons een soort bal van gouden kracht opbouwen. In gedachten moet u dit zien. Er is een klein vonkje, een enkel vonkje maar.

Het wervelt nu. Blijf er aan denken. Uw gedachten zijn goud, gouden licht. De vonk wordt groter nu, steeds groter. Ziet u, hoe het wentelend groter wordt? Ziet u hoe het langzaam maar zeker een zon wordt in uw gedachten?

Hier hangt een soort zon van levenslicht. Probeer je dat in te denken. Dat licht gaat nu ook weer naar ieder van u uit. Gewoon: vanuit dit centrum gaan nu stralen van licht uit.

Nu nemen wij dit licht. Er is genoeg, de bol blijft wentelen. De kracht is er, heus. En wanneer u niet gelooft dat uzelf die op kunt brengen denkt u maar, dat ik die heb opgebracht met al degenen die aan onze kant voor u werken.

Er is een lichtende kracht. Neem van die kracht. Laat die kracht in u doordringen. Bedenkt, wat u met die kracht wilt of zult doen.

Zend ze toe aan degenen die haar nodig hebben. Probeer vreugde te geven waar ellende is. Denk aan dat geval, dat bepaalde punt, aan uzelf desnoods, stel u voor dat het licht daarheen uitgaat en zeg tot u zelf: dit is het teken van deze kracht.

Verder niets....Herhaal dit zo vaak u kunt, altijd maar weer .... Blijf hierbij zo rustig en ontspannen mogelijk. Zend uit, ontvang, probeer het licht te beleven.

Zo. Wanneer u hiervan iets hebt opgenomen moet u nu wel even nasuddereren. En wanneer u iets meent te gevoelen, ontspan u rustig. Er is niets aan de hand.

Wij hebben nu iets gebruikt, een suggestief zegel eigenlijk. Wij hebben geprobeerd met enkele voorstellingen en nog iets meer ons een beeld te maken van de kracht die er is.

Wanneer dit die kracht beleefbaar maakt moogt u kritiek hebben op de methode die gebruikt werd, maar zult u moeten toegeven dat die kracht er is.

De kracht is dan voor u kenbaar geworden. Het is dat ene contrast waardoor je opeens de ware omvang van een ruimte soms kunt zien. Meer niet. Maar durft u nu nog één stap verder te gaan?

Dit is geen suggestie, al speelt woordgebruik ook hierbij wel een rol:

God.... De levende, al scheppende, al behoudende, alaanwezige God. Die God is hier, die God is in U, die God is rond ons. Deze God is de bron van al wat wij zijn, van alle kracht die wij bezitten. Deze God is het enige waaruit wij waarlijk leven.

Wanneer wij niet het zegel zetten van onze beperkingen, onze

vrede, onze logica, dan is God ons licht.

Wij behoeven niet te bidden. Je hoeft geen praatjes op te hangen tegenover iemand, die alles weet. Maar wij moeten beseffen dat Hij er is. Beseff het:

In mij, rond mij is God, de ware, levende, voortbrengende, alinstandhoudende God.

Het licht van de tijdloosheid is hier, nu. En mij werkt het. Beleef nu gewoon het licht. Vergeet je wensen, laat het Licht in je doordringen.

Dit is niet een bepaalde kleur licht. Dit is een verblindende, alomvattende volheid waaruit je elke gewenste kleur kunt puten.

Dit kun je doen in de stilte van je kamer, dat kun je doen wanneer je even zit in een trein, bus, tram zelfs.

Een ogenblik dit beseffen: God ... God, ik ben deel van God. O, natuurlijk, je bent en blijft ook jezelf. Maar wanneer u dit kunt doen, wanneer u dit steeds weer even op kunt brengen zo zeg ik u dat u geladen bent met kracht.

Dan bent u geworden tot een levend zegel, dan wordt u innerlijk zelfs zonder dat uw hersenen het kunnen begrijpen, het werkende wonder van de goddelijke kracht, de sleutel tot het schijnbaar onmogelijke.

U kunt deel zijn van die kracht door dit te beseffen. U moogt gebruik maken van die kracht, want zij leeft in en rond u.

U moogt trachten met die kracht daar waar deze nog niet beseft en beleefd wordt iets te wekken van het licht.

Laat ons niet trots zijn, niet proberen het onzegbare, het onzienlijke, het almachtige van zijn troon te stoten. Laat ons lichtbrengers zijn in de ware zin des woords: boden van het licht zelf, van de kracht die in ons woont.

Misschien beseft u nu, waarom ik dit betoog de titel van zegels en krachten gaf. Wat zo verscheiden als onze krachten en instelling zal zijn, zo verscheiden kunnen voor ons de krachten zijn, die wij in onszelve wekken.

Wanneer wij deze krachten erkennen, ze buiten ons waar dan ook herkennen - in dit tafelkleed b.v. - dan is de kracht er. Wanneer wij dan onze afstemming proberen over te dragen op dit kleed, wordt het zeer stralend, zo stralend misschien wel als de ziel van een mens die God ziet.

Realiseer je dit, deze mogelijkheid. Het heeft niets te maken met humbug, met rituele bedoeningen. Het heeft te maken met uw innerlijke werkelijkheid en indirect met uw innerlijke en werkelijke mogelijkheid om meer mens te zijn in de wereld, waarin u leeft.

Wat is gebeurd is gebeurd. De feiten die zijn moeten aanvaard worden. Verzet tegen dat wat is is zinloos. Maar het innerlijke licht kan wel de betekenis wijzigen van hetgeen nu is. Het levende Licht kan morgen meer licht doen weerkaatsen uit meer delen van de wereld.

Dit is het geheim. De ziel zal in een kringloop door sferen en werelden gaan en mogelijk nog eens terugkeren tot deze wereld. Wat maakt dat uit.

Misschien zult u soms door het duister reizen. Zelfs Jezus is ter helle gevaren voor hij opsteeg. Weest niet bang. Vraag je niet af, welke fase voor jou aan zal breken. Vraag je alleen maar af "welke kracht leeft er in mij"?

Wanneer je dit geleerd hebt, zet je je zegel op de onwerkelijkheid van de tijd. Dan maak je de eeuwigheid werkelijk in het gebeuren dat tijd heet.

En als er iets is wat de wereld nodig heeft, ook nu, zeker ook nu, dan is het iets van die eeuwigheid, waardoor de wijsheid van het onbegrensde de plaats in kan nemen van de beengde benauwdheid van

leven en denken die zovele mensen op het ogenblik naar de ondergang dreigt te drijven.

Begrijpt U mij? Daarom zeg ik u nogmaals en nogmaals duidelijk, wat U bent:

Geloef zoals u wilt, spreek zoals u wilt, teken uiterlijk uw zeels zoals u wilt. Dat maakt niets uit, Maar laat de kracht in U de Ene Kracht zijn. U bent deel van die Kracht, u bent ergens het verlengstuk van die kracht.

Laat uw leven dat éne leven zijn dat de waarheid van al is. Laat het goddelijke en het beseft daarvan in ons sterker en sterker worden. Dit, opdat het Licht in de wereld herboren worde.

Het Licht te zijn, het licht beleven en dat wat wij zijn dan delen met de gehele wereld, zonder voorbehoud, dat is onze taak. De kracht die wij zijn, de eeuwige kracht waaruit wij zijn moeten wij weer leren vinden in al wat rond ons door ons erkend wordt.

Het levende licht zullen wij nooit ontkennen en steeds weten: dit is het geheim van het leven, dit is de weg door de sferen, dit is de werkelijkheid die met haar licht alle schijn doorbreekt.

Zo. Dat is het. Meer heb ik niet te zeggen. Ik heb het misschien een beetje theatraal gebracht. Maar sommige dingen kun je alleen maar overbrengen middels stralingen en gevoelens, niet met woorden.

Vergeef mij wanneer het wat anders dan anders was. Zo dadelijk kunt u weer overgaan tot de orde van de dag. Maar wanneer u ook maar iets gevoeld of beleefd hebt, vergeet dit niet.

Want dat was niet mijn wezen of mijn kracht, die u gevoelde, maar een deel van uw eigen werkelijkheid.

Het lijkt mij niet reeel u nu voor de taak te zetten nu onmiddelijk vragen aangaande dit alles naar voren te brengen. Ik vraag mij zelfs af, of dezen op woord niveau mogelijk zijn.

Maar de volgende spreker heeft de tijd en wanneer u dan, eventueel, aan hem een vraag wilt stellen aangaande dit alles: wij zijn in de eeuwigheid verbonden en zo zal ik altijd wel een lijntje open kunnen houden en u dan alsnog bereiken.

Maar nogmaals, de woorden zijn niet belangrijk. Belangrijk is alleen wat u beleeft, wat u bewust bent. Moge het Licht in u nooit doven. Moge de krachten in u voortdurend door u beseft worden, moge U voor uzelf en voor anderen een toenemende bron van kracht en vreugde zijn.

Goeden avond. (volledige tekst, gebaren kunnen niet worden weergegeven.)

-0-0-0-0-0-0-0-0-

Goeden avond vrienden.

Nu zit ik in de moeilijkheden. Want nu moet ik u nog het een of ander gaan vertellen over esoterie. Maar na het voorgaande zal het altijd lijken op een scheet na een donderslag.

Excuseer me. In ieder geval moeten wij gewoon maar wat gaan praten over esoterie, gewoon over alles, wat je van binnen hebt. O, sommige mensen hebben innerlijk alleen maar de ruimte.

Maar over het algemeen zitten wij allen nog vol, opgepropt met allerhande zaken, die wij beter zouden missen. Soms zie je mensen waarbij het innerlijk wel lijkt of zij als erfstuk alle ellende van hun voorouders opgeslagen hebben. En dat vindt ik maar een zielig gezicht.

Eerlijk waar hoor. En dat brengt mij tot de vraag, wat wij in wezen moeten doen met esoterie. Weet U het?

Mij dunkt dat het eerste wat je moet doen wanneer je je met esoterie wilt gaan bezighouden wel is een opmaken van de balans: Kijken wat er in je al zo zit.

Heb je dat gedaan, zeg dan niet dat er zoveel dierbare dingen zijn in je herinnering en leven. Gooi alle rommel, waar je niets meer mee kunt doen er zo goed mogelijk uit. Houdt alleen maar dat over, wat ook nu nog de moeite waard is.

O ja, ik weet het. U hebt natuurlijk geen rommel binnen staan. Ik weet het heus wel. U moet zich hier dus maar niet druk over maken. Maar mogelijk zijn er toch enkele dingen waar u het wel zonder kunt stellen, herinneringen, die geen enkele betekenis meer hebben in de praktijk van je leven.

Want het is natuurlijk wel belangrijk dat je innerlijk eens schoon schip maakt. Het kan erg knus zijn om van binnen te zitten bij al je dierbare herinneringen en het verleden te herleven, maar daar kom je geen stap verder mee.

Dus niet meer zo van "hoe was het ook weer toen Mientje op mijn zere teen trapte?" De kans is groot, dat je je weer op die teen getrapt voelt en mogelijk ontwikkel je op die manier angsten en lange tenen ook.

Denk ook niet aan alle ellende en onrecht, dat u ongetwijfeld volgens eigen gevoelen in uw leven ontmoet hebt. Dat brengt u alleen maar tot gevoelens van wraakzucht en daarom kun je ook daar maar beter niet aan beginnen.

Esoterie is werkelijk in het begin vooral een kwestie van balans opmaken en opruimen. Wat overigens heel wat moeite kan kosten omdat er zaken zijn die altijd weer terug schijnen te komen, zodat je die er keer na keer uit moet smijten.

Sommige herinneringen doen mij altijd weer denken aan de ongetrouwde neef, die bij de familie altijd juist op de tijd van het diner of bezoek komt. De man komt in feite alleen omdat er wat te eten is.

Enzo zijn er herinneringen die juist komen wanneer je het druk hebt met nieuwe ontwikkelingen en dus juist dan wanneer je ze best kunt missen.

Maar ja, met enige moeite kom je wel zover. En dan gaan wij natuurlijk de zaak verder afwerken. Weet u hie wij dat doen? Ook heel eenvoudig: wij gaan er allereerst voor zorgen dat de zaak ook schoon blijft.

Daarvoor gebruiken wij het equivalent van een geestelijke stofzuiger. Geen nisfisk de noorman en geen exelsior ook. Zelfs geen tedeum laudamus. Dat soort dingen hebben wij daarbij niet nodig.

Wij doen gewoon het volgende: Elke dag vragen wij ons voor wij gaan rusten af, wat die dag nu werkelijk de moeite waard was. Even kijken waar licht in zat. Zo van "heb ik vandaag iets gehad waardoor ik gelukkig werd? Is er iets geweest wat toch duister was en kan ik daaraan mogelijk nog iets doen?"

Heb je dit gedaan, dan heb je meteen al een klein programma voor de geestelijke erkeringen in de slaap en de dag van morgen: Alles wat de donker is geweest eist, dat je er iets lichtends tegenoverstelt opdat je elke dag wat lichter wordt.

Dat is toch niet zo heel moeilijk om te proberen niet? Eigenlijk is het helemaal geen esoterie, maar is het alleen maar lastig. Zo denken tenminste heel wat mensen, die het veel mooier en esoterischer vinden wanneer je naar buitentoe de beest uit kunt hangen en toch nog gelijktijdig innerlijk een engel kunt zijn.

Het kan natuurlijk wel eens, maar meestal is het omgekeerd. Raar maar waar: wanneer mensen uiterlijk zo op engelen lijken schuilt er

bijna altijd wel wat beestachtigs in.

U lacht daar zo begrijpend. U kent schijnbaar ook zo iemand? Dat is geen wonder, want die typen komen betrekkelijk veel voor, zelfs in het wild.

Maar wanneer wij zo handelen als ik stelde maken wij alleen maar een begin en het is de bedoeling, dat wij nog wat verder komen ook. Esoterie is natuurlijk ook een kwestie van een beetje in de spiegel kijken. Of navelstaren, wanneer u dat liever doet. Maar daar krijgt je zo gauw een stijve nek van. Zeker wanneer je het lang volhoudt.

Kijk wanneer de zaak opgeruimd is dus eens een tijdlang naar jezelf en vraag je af: "wat ben ik eigenlijk". De meeste mensen spreken dan over de ware zelfkennis en hebben het over een doordringen tot de diepste kern van het wezen.

Erg mooi. Maar dat is een heel lange weg en voor je die half gegaan bent is de kans groot, dat je het al opgegeven hebt van wege de oververmoeidheid.

Kijk dus alleen maar eens een beetje naar jezelf en probeer jezelf eens wat beter te leren kennen. Hééé. Kent U uzelf? Kent u uzelf echt? Waarom zit u dan altijd zo met uzelf in de knoop? Wanneer je jezelf goedkent ben je op de duur ook goede vrienden met jezelf.

Maar je zit natuurlijk steeds met jezelf in de knoop wanneer je iets zouwt willen zijn wat je net niet bent of meent dat je iets moet zijn ofschoon je beseft, dat je het niet kunt zijn.

Dat is dus een zeer kundige wijze van zelfbedrog waaruit de gespletenheid ontstaat waardoor de mens niet tot innerlijke eenheid kan komen. Dit voor de goede verstaanders. Er zijn er enkelen die meekomen. Voor de anderen spijt 't mij erg.

Nu ja, die kunnen dit eenvoudig niet volgen. Maar dat is niet erg hoor. Want waar het om gaat is eenvoudig een kijken naar jezelf. En zeg dan tot jezelf: nou, zo ben ik nou. Dus niet "zo moet ik worden".

Zo moet het worden doet mij altijd denken aan zo een dame die op de weegschaal staat en besluit voortaan geen gebakjes meer te eten. Zij doet dat dan ook niet meer, maar eet voortaan bonbons en dat alleen nog des avonds wanneer niemand het ziet.

Dat levert weinig op. Daar kom je niet verder mee. Neem jezelf zoals je bent en zeg dan eens tot jezelf "wat is nu mijn beste kant?" Sommige mensen doen met die beste kant mogelijk het meeste werk. Die hebben dan waarschijnlijk een zittend beroep. En zie hebben dan zeker hun gezicht niet mee. Maar het zijn meestal wel gezeten burgers.

Stel u nu eens even voor, dat je jezelf zonder meer neemt met alle fouten en alle ellende die je hebt. Gewoonweg het geheel accepteren. Vraag jezelf dan alleen af, welk deel van jezelf je kunt gebruiken om nu eens iets goeds te doen.

Beschouw jezelf niet als iets, wat in een soort kosmisch verbeteringsinstituut is ondergebracht om uiteindelijk heilig te worden - dat lukt je toch niet wanneer ik jullie zo eens zie.

Beschouw jezelf gewoon als een instrument. Je bent gewoonweg een werktuig. En een werktuig moet nu eenmaal vooral gebruikt worden voor het doel waarmede het is ontworpen.

Dat zult u wel met mij eens zijn, zeker wanneer u geprobeerd hebt met de nijptang een fles open te maken. Is het u gelukt? Gefeliciteerd dan, want meestal breek je een stuk van de hals af.

Om een fles doelmatig open te maken heb je een kurketrekker of een flessenopener nodig. En wanneer u nu toevallig een flessenopener bent moet u niet proberen de rest van uw leven voor nijptang te spelen of omgekeerd. Want dan maakt er er alleen maar een puinhoop van.

En wanneer u een tang bent, bedenk dan ook nog even dat er op de wereld al tangen genoeg zijn.

Je hebt allemaal iets waarin je beter bent dan anderen. Het gaat er alleen maar om, dat deel van jezelf eerlijk te ontdekken. Want heb je dit eenmaal gevonden, dan kun je voortaan voornamelijk hiet mede aan het werk gaan.

Dan ga je ook beantwoorden aan je bestemming. Heel wat mensen zeggen bij het horen van dit woord "bestemming? heb ik een bestemming?" Die heb je inderdaad. Maar wanneer je zo begint duurt het gemeenlijk wel een hele tijd voor je er komt.

Elke mens heeft een bepaalde functie in het geheel. U bent vrij hoor. Voor mij moogt u elke stomiteit uithalen die u maar kiest. Maar u bent, op aarde en ook in de geest, aanwezig omdat u in het geheel een bepaalde waarde vertegenwoordigt.

Of die waarde op de markt rond u nu hoog genoteerd staat of een koers heeft waarbij het lijkt dat je het geheel beter cadeau kunt geven maakt dan verder niets uit.

U bent daarvoor op de wereld, daarvoor deel van het leven, daarom ook een bewust deel van de eeuwigheid. En wanneer dat het geval is moet je daar ook mee werken.

Dan pas wordt je je bewust van jezelf. Want een mens kan zich niet van zichzelf in waarheid bewust worden door alleen maar naar binnentoe te kijken. Een mens is deel van het geheel. Om zichzelf werkelijk te kunnen beseffen voor hetgeen hij waarlijk is, moet hij ook leren functioneren als deel van het geheel.

Er zijn heel wat mensen die het anders aanpakken. Stel dat zo iemand een bougie is van een kosmische installatie. Je kunt dan naar jezelf gaan zitten kijken en uitroepen "wat heb ik toch een mooie vorm. Wat een vreemde uitsteeksels en wat een mooie gelijkmatige schroefdraad.

Met al die konstateringen kun je de motor niet laten lopen. Maar op het ogenblik dat die bougie in staat is het mengsel in de motor op het juiste moment te laten exploderen gaat het vroom en de zaak is al onderweg.

Bekijk jezelf nu eens als volgt: als jezelf alleen beteken je niet veel. Je bent er. Je bent een mogelijkheid. Maar eerst op het ogenblik dat je met de gehele rest te samen op de juiste wijze functioneert beantwoordt je aan je bestemming.

En esoterie is heus niet alleen maar een gespannen kijken wat je bent. Zij omvat wel degelijk ook het zorgen dat je functioneert als hetgeen je bent.

O, ik heb het u in het begin wel gezegd: wat ik kan brengen is maar een heel klein ppppje en veel lawijt. Toch meen ik dat ik met dit alles enigszins op de zelfde golflengte zit als de vorige spreker.

Wanneer ik u zo zie zitten denk ik "lieve mensen". O jee, ik lijk Mies Bouwman wel. Mijn God ... Dat is geen bingo. Al hoop ik dat wij allen eens bingo zullen kunnen roepen. Want dat betekent dat je ze allemaal op een rijtje hebt.

Wat niet hatelijk bedoeld is en alleen maar een grapje van mij was. Maar zonder gekheid. Wanneer ik zeg "lieve mensen" zo bedoel ik in feite dat jullie er ook bij behoren.

U moogt mij ook wel een lieve geest noemen wanneer u het zo bedoelt - ook al ben ik vroeger geen lieverd geweest en ben ik zelfs nu nog steeds opweg daar naar toe.

Maar dat er bij behoren is belangrijk. Door dat te weten kom je als vanzelf een bestje in de goede richting. Het innerlijk ik kan alleen waarlijk zichzelf kennen en beantwoorden aan zijn doel, wanneer je deel uitmaakt van het geheel.

Wat een teleurstelling hé? Er zijn zoveel mensen die stellen zich het anders voor, zo van: Woep, Klouteren maar. Esterische graad na esoterische graad. Het lijken net klimapen. Want, zo denken zij, wanneer ik maar eenmaal boven sta kan ik op de wereld neerkijken.

Maar wat zij niet in de gaten hebben is dat die wereld met hen naar bovengaan. Wanneer zij dan denken er te zijn en rond zich zien vragen zij zich nog af, of zij werkelijk zo diep gezonken zijn ook. Zielig.

Dat overkomt je soms wel eens. Ik had er laatst nog een. Laat mij niet te veel uit de school klappen. Maar wij hebben dus een afhaaldienst;

Wanneer u dood gaat en er is geen familie of zo bij de hand valt er wel een van ons in. Soms denk je dan achteraf wel eens: hoe ben ik daar nu weer ingestonken. Maar je maakt het er dan maar weer het beste van.

Degene die ik afhaalde was er werkelijk van overtuigd dat hij een hoge ingewijde was. Hij kende zoveel boeken uit zijn hoofd dat het onstellend was. Alleen kon hij kennelijk zijn verstand niet gebruiken, zijn gevoel was ontregeld en zijn zelfoverschatting was immens.

Nu moest ik tegen die man zeggen dat hij het mis had. Man. Maar het had evengoed een vrouw kunnen zijn hoor. Ik zeg het maar even, anders denkt iemand weer dat ik tegen emancipatie ben of zo.

De man in kwestie kon maar niet begrijpen, dat hij niet werd ontvangen met eerbiedige buigingen en hallelujas van "daar komt ie eindelijk", maar dat tegen hem werd gezegd: No u joh, je moet eerst maar eens goed na gaan denken over alles wat je werkelijk gedaan hebt in je leven.

Hij reageerde met een "dat is voor mij toch niet nodig". Uiteindelijk hebben wij hem nog zover gekregen, zij het met veel moeite. Want hij heeft eerst nog eens een tijdlang in het halfduister rondgelopen. Hij dacht zeker dat hij de verkeerde deur had genomen en de hemel had gemist, zodat hij een betere uitgang meende te moeten zoeken. Maar uiteindelijk is hij na wat kringloopjes toch wel bij ons terecht gekomen.

Wanneer je zo over jezelf denkt, vermink je jezelf in feite. Ik zeg niet dat u nederig moet zijn in de zin waarin dit woord maar al te vaak wordt gebruikt: kruipen en kwispelstaarten.

Hoe moet ik het zeggen? je moet gewoon beseffen, dat je alleen als jezelf werkelijk betekenis hebt en dat dit voor iedereen net zo geldt. Dat het geen kwestie is van hetgeen je hebt en hetgeen je geleerd hebt, maar eenvoudig de vraag hoe je functioneert in overeenstemming met de waarheid die je in je draagt.

Jaja, en dat noem je dan maar esoterie. Ik heb dit overgenomen van een vriend die mij zeide: daar begin ik niet eens aan vanavond. Hij meende: na dat vuurwerk is het enige wat ik nog zou kunnen geven een reeks definities en dat wordt dan helemaal een afgang.

Wat mij overigens er aan doet denken dat jullie toch wel in een heel eigenaardig land wonen: Jullie premier heeft al last van afgang vóór zijn verklaring. Wonderlijk. De vraag blijft of het ook profetisch was.

Maar wat ik probeer duidelijk te maken -- en daarom gaat het -- is datgene wat mijn vriend omschreef als een zelfzijn.

Alleen wanneer je als je ware zelf functioneren kunt komt er een ogenblik dat hetgeen niet bij je past beseft wordt. Toen ik deze avond de taak overnam vroeg ik mij ook af, of die wel paste bij mij.

Eerlijk gezegd weet ik dat niet helemaal. Alleen weet ik, dat esoterie voor mij in ieder geval iets is, dat een zeer praktische betekenis heeft. Dat het iets is, wat ik in het diepst van mijn wezen gevoel als hét middel om mijzelf te zijn en dat nog te beseffen ook.

En daarom wilde ik het toch wel proberen. Jullie hebben het eerste deel van de bijeenkomst zo zwaar geladen met ernstige gezichten gezeten, dan mag je rustig nu weer eens wat lachen. Dan kan er gelijktijdig veek overbodige ernst afgeladen worden ook.

Toch beseft ik heel goed, dat spreken over werkelijke esoterie net zo moeilijk is als een eskimo duidelijk maken hoe warm het wel kan zijn in de Sahara.

Iets, wat bijna onmogelijk is. Je kunt de werkelijkheid niet duidelijk maken, maar moet haar steeds meer proberen te benaderen middels allerlei omwegen.

En de manier die ik gekozen heb lijkt soms veel op de wijze, waarop U leeft: innerlijk dan, want de buitenkans is meestal anders. Soms krijg ik het gevoel, dat gewone mensen alleen van acteurs verschillen door het feit, dat zij zich te zeer inleven in hun rol.

Eerlijk gezegd ben ik van mening, dat een mens eenvoudig moet beginnen met zichzelf te kennen en te aanvaarden en dat hij pas dan kan leren zijn beste kanten te gebruiken.

En wanneer je goed kijkt zie je altijd weer, dat je heel wat meer goede kanten had dan je dacht, maar dat het wel andere zijn dan de kwaliteiten die je voor het zelferkennen als goed beschouwde.

Je beseft dan ook, dat je veel meer kunt dan je dacht. Het is natuurlijk niet verstandig dit onmiddellijk aan de gehele wereld te laten merken, want anders zit je zo tot over je oren in het werk.

Maar toch ben je gemeenlijk aangenaam verrast: Wanneer je eenmaal jezelf aanvaard hebt blijkt niet alleen dat je meer goede kanten hebt dan je ooit verwacht had, maar ook dat je meer kunt uithouden, dat je veel sterker bent dan je tot dan toe gedacht had.

Zoals de mens dan pas goed beseft, dat de inhoud van zijn persoonlijkheid veel groter is en veel meer mogelijkheden biedt dan hij zelfs maar durfde dromen. Maar om er gebruik van te maken moet je eerst jezelf vinden.

En om te beginnen moet u dan weten, dat er niets is wat u werkelijk kapot kan krijgen tenzij u door denken en overdreven gevoelens anderen de kans heeft gegeven u kapot te maken.

Ja, zo hoor ik de mensen al steunen, maar wat als er een oorlog uitbreekt? het antwoord is: dan zal ik de mensen die het nodig hebben zo goed helpen als ik kan, voor mijzelf zorgen maar niet ten koste van anderen en voor de rest zie ik dan wel weer.

Dus nooit murmureren van" wat gaat het toch slecht in deze wereld. Wat zijn de mensen toch verdorven en wat doen zij toch onbeschoft. Nou hebben zij weer een huis gekraakt en ondertussen ben ik mijn notenkraaker kwijt...."

Dat is allemaal onzin. En waar die notekraaker ligt kunt u bij ons aan Tsjaikofski vragen, want die heeft een hele notenkraakersuite. Maak je niet druk. Al die ergernissen en bange gezichten moet u nu maar eens thuis laten.

O, ik weet dat het leven niet zo prettig is. Ik heb ook op aarde gezeten en ben nu blij, dat ik daar voorlopig vanaf ben. En dan was ik al weg voor Colijn en jullie zitten met Van Agt...

Denk nu niet, dat ik iets tegen die mensen heb hoor. Het zijn hele goede mensen, beoordeeld naar het gemiddelde daarvan. Zo deden en doen soms zelfs heel goede dingen. Alleen vraag ik mij daarbij dan wel af, of zij die wel op het goede moment doen. Nu ja, dat is weer een ander verhaal.

Waarom het gaat: ik heb een hoop ellende gehad op aarde hoor. Al zoudt u dat nu niet meer zo zeggen, want ik ben dan toch maar een blijmoedige geest. Dank je de donder. Zo blij ben ik, dat ik van de rommel

af ben.

Maar voor U komt ook de tijd, dat u vakantie krijgt. Dan kunt u heerlijk een bungalow huren in zomerland: de hele dag zon en engelenzang. War niet wegneemt, dat u nu met uw problemen zit. Maar de aardigheid daarvan is, dat zij nooit zo erg is als u wel denkt.

Je moet je ellende gewoonweg nemen zoals zij is en dan eens zien wat je voor kracht van binnen bezit. Dan kun je een hele hoop aan, zelfs veel meer dan je denkt.

En ook niet treurig opmerken: ja, maar ik ben nu oud en gebogen. Dat zit wel lekker jöh: als je oud en gebogen bent zit je al vlak bij de eindstreep en het begin van de vakantie.

En vraag je ook niet radeloos af, wat je "ik jonge man, jonge vrouw" in de wereld moet beginnen. Als je je handen uit de mouwen steekt is er altijd genoeg voor je te doen en genoeg te beleven. Het betaalt mogelijk niet zo goed als je zoudt wensen, maar te doen is er heus altijd meer dan genoeg.

Het is dus zinloos zo pessimistisch rond te waren. Rek je eens uit, zet je borst op - voorzichtig voor de naadjes - en zeg tegen jezelf: Wat er ook kome moe, ik kan het wel aan.

En dan naar binnen kijken en zien, lang welke kant je de beste mogelijkheden hebt om te besluiten: dan ga ik zou goed en zo kwaad als het gaat in ieder geval voorlopig die kant eens uit.

De een gaat mogelijk dan mensen genezen en een ander gaat putjes scheppen of w.c.'s schoon maken. Een derde gaat mogelijk in de politiek en de vierde wordt liever ijsverkoper.

Denk niet, dat die dingen een contrast beogen. Wanneer zij het maar goed kunnen doen en het inderdaad doen zijn zij gelijkwaardig en is er voor hen verder niets aan de hand wat zij niet de baas kunnen.

Het gaat er immers niet om wat je uiterlijk bent, maar om hetgeen je innerlijk bent binnen hetgeen je doet. Als je naar op die manier leeft komt er vanzelf van alles op je toe.

Ik weet niet of u het ook wel eens hebt gekend. Elke mens kent wel perioden, waarin alles op hem of haar toe schijnt te komen.

Maar je krijgt ook altijd weer wat jenodig hebt. Hier lees je het in een boek, daar wordt je gekonfronteerd met een probleem dat je alles opeens veel duidelijker laat beseffen. En wat later is er iets te doen. Je krijgt taken waardoor je bewuster maar ook gelukkiger wordt en een volgend ogenblik lijken alle mensen wel iets voor je te willen doen en je op handen te dragen zonder dat je begrijpt waarom.

Wanneer de mensen veel voor je doen zijn er natuurlijk altijd wel weer persoonlijkheden die dat niet graag aanvaarden en achterdochtig worden. Maar ik zou zeggen: trek je er maar niets van aan. Wat je hebt dat heb je, zolang je maar rekening houdt met mogelijke gevolgen.

En dat kan je gehele leven zo zijn, wanneer je maar beantwoord aan je innerlijke waarden en mogelijkheden. Let dan maar eens op: van alle kanten krijg je dan de tips die je nodig hebt, aanwijzingen, hulp waardoor je niet alleen alles wat het leven je maar bieden kan aankunt, maar er bovendien ondanks de schijn van ellende voor jezelf nog iets goeds van kunt maken ook.

Zoals de huidvrouw zei: de aardappelen zijn wel aangebrand, maar met wat kruiden en kunstgrepen maar ik er rōsti van en dan denken de huisgenoten nog dat ik mij moeite heb gegeven voor een buitenlands recept ook.

Op die manier kun je van alles in het leven nog wel wat maken. U zit niet met een verspeeld leven. Alleen moet u veerkracht hebben om de juiste uitweg steeds weer te vinden. En die weg vindt je natuurlijk niet met zekerheid wanneer je alleen maar naar buiten kijkt.

Nu ja, kansen genoeg om je pessimisme te voeden. Wanneer je het avondblad leest is het vaak of je een klap op je kop krijgt. En dan te denken dat een regelmatige lezer in de meeste gevallen vroeg, ja, met een bord voor de kop voor zij helemaal wakker zijn.

Trouwens, bij de typen die zich het meest met de kranten bezig houden komen die klappen vaak bij de omgeving ook bijzonder hard aan. Wanneer er een klap op die leeg e gegeven wordt geeft dat zo een gedreun....

Maak je niet druk over die dingen. Kranten zijn ten hoogste informatie en bevatten maar zelden zaken, waarop u inv oed kunt uitoefenen of waarmee het belangrijk is rekening te houden.

O, u leest die dingen natuurlijk wel, want u wilt weten hoe het gaat: of Schmidt eenvoudiger is geworden of juist ingewikkelder en wat zij in België doen. Of de bureu al een nieuw kabinet hebben en wat er in Nederland aan de hand is. U wilt mogelijk weten of er nu een kommode op wieltjes ontstaat - om een vriend van mij te citeren.

Wanneer u al die dingen en nog meer wilt weten, goed. Maar trek u er dan verder niets van aan, tenzij u zelf daaraan iets kunt veranderen. Bedenk dat wanneer 255 zeer deftige heren in vergadering gaan decreteren wat de olie nu weer moet gaan kosten, kunt u er niets aan veranderen. U kunt er ook niets aan verdienen. In het beste geval kunt u zorgen dat u er zo weinig mogelijk last van hebt door veel minder van hun product te gebruiken dan zij hopen dat u moet doen.

Zoek altijd eerst naar een persoonlijke oplossing, want de algemene kunt u niet bereiken of slechts na een zeer lange tijd. Wanneer u b.v. vindt, dat u teveel belasting betaalt weet ik een heel goede en direct werkende oplossing voor u: gewoonweg niet meer werken. Dan hebt u zelfs de kans, dat u nog iets voor niets krijgt ook.

Wat overigens geen verstandige raad van mij is. Zie maar dat je werk houdt, dat je te doen hebt, al is het maar voor jezelf. Ik wil alleen maar duidelijk dat de vele zaken, waar je jezelf mee belast en waar je in feite niets aan kunt doen je niet verder helpen.

Dacht u nu werkelijk dat u door bijzonder sterk mee te gevoelen met iemand die ziek is, een ongeluk heeft gehad of zo werkelijk iets voor uzelf of voor die ander kunt bereiken? Vergeet het maar.

Leef vandaag, leef vandaag, kijk naar jezelf. En wanneer het avond wordt voor je, vraag je eenvoudig af wat je goed hebt gedaan en waar je fouten hebt gemaakt.

Neem je voor alle fouten zover dit mogelijk is morgen te herstellen of tenminste te compenseren en probeer verder maar, zo zonnig mogelijk te leven. Dat is volgens mij pas echte esoterie.

Wanneer nu iemand het woord wil hebben kan dat. Ik zie het al, dat word niets. Er zijn er zelfs een paar die denken: Ja, ik zal gaan fluiten tegen zo een maffketel, dank je lekker.

Trouwens, ik moet ook nog iets zeggen, dat mij bijna door het geleende hoofd was gegaan: Zoals het er nu uit ziet kan de steravond op de door u geplande datum doorgaan.

Dat was dan voor het bestuur. Niet, dat zij daar wijzer van worden, hoor, maar dan weten zij dat tenminste alvast. En mogelijk is het voor u ook een troost: "dan heb je tenminste weer eens iets bijzonders om naar uit te kijken".

Niet doen, zo denken. Zorg, dat elke dag bijzonder is. Ik hoor nu een fluisterende echo met een vertraging van ongeveer 2 seconden. Dat maakt duidelijk dat sommige woorden toch indruk maken.

Maar alle gekheid op een stokje. Jullie denken zo vaak, dat het zo moeilijk is. En toch is het bijna altijd gemakkelijker dan u denkt. Wanneer je maar vandaag leeft en werkt met de mogelijkheden die je

vandaag vindt. En dat is heus niet zo moeilijk.

Wanneer je je te zeer bezig houdt met alles, wat er morgen zou kunnen gebeuren is het bijna onvermijdelijk dat er vandaag iets gebeurt en wel iets waarop je niet had gerekend.

Houdt je je bezig met alles, wat gisteren had moeten zijn, dan breng je vandaag niets tot stand.

Daarom, leef vandaag. Proef elke dag. Maak van elke dag een bewustwording en probeer met die kleine bewustwordinkjes wat verder te komen. Wat dat betreft, ik heb nog een paar adviezen, dus berg je.

Als de wereld zegt dat je zedig, trek je er niets van aan, want zij zijn alleen maar jalouurs. Maar als je tegen jezelf zegt, dat je verkeerd hebt gedaan, doe er dan meteen iets aan. Want anders haal je heel wat duisternissen binnen die je werkelijk niet nodig hebt.

Wanneer de wereld tegen je zegt dat jij wijs bent, denk dan maar bij jezelf, dat zij onwijs is. Maar als je tot jezelf zegt, dat je onwijs handelt, probeer dan dat on zo snel mogelijk kwijt te raken.

Wijsheid is niets anders dan enig doorzicht in het wezen en de werkelijke betekenis van de dingen. En wanneer de mensen je vertellen dat je niet zus of zo moogt geloven, laat ze kletsen.

Het geeft niet, hoe je je geloof omschrijft, het gaat er om hoe je het beleeft. En wanneer het van binnen voor jou waar is, waarom zou je je dan nog iets aantrekken van mensen, die alleen de buitenkant kennen?

Dacht u werkelijk dat het een groot verschil uitmaakt of je begint met de leringen van b.v. K'ung fu Tze of uitgaat van de bijbel? Het gaat er maar om, waar je terecht komt.

En terecht kom je allemaal uiteindelijk in één en dezelfde eeuwigheid. Dat had u niet gedacht hé? Dan zie je al die rotlui weer. Maar dat valt wel mee. Dat rotte is dan weg omdat ook jij je vooroordelen hebt verloren.

Wat meer is: wij komen allen in dezelfde werkelijkheid terecht. Er bestaat geen enige weg of enige waarheid, alleen de Waarheid. En die is zo groot, dat zij alles omvat wat wij ons maar voor kunnen stellen en nog veel meer.

Wanneer dit altijd weer het doel is, is het niet zo belangrijk van welke kant uit wij daar naar toe streven. Het is alleen maar van belang of wij steeds meer van de Waarheid kunnen aanvoelen, of wij er iets mee kunnen doen ook.

Wanneer u gelooft, dat de christusgeest ook in u bestaat, dan moet u gewoonweg proberen die goddelijke liefde in u ook rond u te laten schijnen. Nooit je licht onder de korenmaat zetten wanneer het om zaken lade goddelijke liefde gaat.

Als het on verwaandheid gaat is het anders: wanneer je innerlijk niet zeker bent en iets pretendeert, zet dan zo snel mogelijk de korenmaat er overheen. Maar wat je werkelijk bent en gelooft, laat dat maar vrij uitstralen.

En dan niet als een leer, maar als een wijze van zijn. Aha. Ja, ik weet het, de moeilijkheid is dat zovele mensen dingen preken die zijzelf niet doen omdat zij daarvoor geen tijd hebben daar zij zoveel preken.

Soms zie je de gekste dingen. Dan zijn er mensen die zich zo gewijd hebben aan het werk Gods dat zij niet eens verantwoord kunnen trouwen. En het zijn die heren die dan uit komen maken hoe u moet trouwen en het liefste zouden zij u nog in de bedstee kijken ook.

Maar dat is voor hen niet mogelijk. Want tegen de tijd dat zij zich steeds meer met dit soort dingen gaan bemoeien zijn zij gemeenlijk al te oud geworden om dat zonder gevaar voor hartverlamming uit te houden.

Ik wil maar zeggen: het is gemakkelijk genoeg om, wanneer je het rijk hebt, te spreken over de noodzaak voor een ieder zich wat te bekrimpen. Wanneer je een paar gulden weggeeft van 10.000 wat doe je dan nog. Maar wanneer je maar een tientje hebt telt het veel zwaarder.

De meeste mensen verbeteren de wereld en zijn daar zo druk mee bezig dat zij eenvoudigweg vergeten dat het voor een ander anders ligt dan voor henzelf. U moet dat nooit doen.

De ander heeft zijn eigen waarde en waarheid. Je kunt een groot licht voor je hebben, een klein licht of desnoods een dwaallicht, maar ieder heeft zijn eigen soort licht. U hebt met de lichtbronnen van anderen niets te maken, zolang u maar licht in uzelf hebt. Alleen wanneer een ander geen licht heeft, tijdelijk of blijvend, dan moet je bereid zijn van jezelf uit een lijntje te geven zodat die ander ook weer een lampje kan ontsteken.

Waarmede ik aan het einde kom van de tijd die ik kreeg. Kent u de term naoberschap? Dat betekent dat naaste bureu voor elkander aansprakelijk zijn. En dat is nu het eerste en beste beginsel van naastenliefde.

Naastenliefde betekent degenen helpen die je naasten zijn, degenen met wie jij te maken krijgt. Dus niet je zorgen maken over de revolutie in Bolivia of zo, maar zorgen voor de buurvrouw die slecht ter been is en zelf zorgen, dat zij veilig de straat over kan steken.

Maar ja, in Bolivia bereik je wel niets, maar het lijkt groot en wanneer je buurvrouw dan het ziekenhuis in gereden wordt zeg je waarschijnlijk nog, dat het haar eigen schuld is, dat zij beter uit had moeten kijken. En dat is zeker geen naastenliefde.

De werkelijkheid ligt vlak om je heen. Denk niet, dat je werelden moet gaan hervormen. Je moet zelf, bewust en actief, functioneren als het instrument dat je bent en t.a.v. de omgeving, waarin je leeft.

Het is vaak beter iets te aanvaarden van een ander wat voor jou minder prettig is, alleen omdat je beseft dat die uiting voor die ander nodig is dan om alle rechtvaardigen uit de hemel bijeen te roepen en aan te tonen hoezeer je in je recht staat.

Het is beter met een kleinigheid een medemens gelukkig te maken dan oortuend met spandoeken op te marcheren en te demonstreren dat het volgens jou in de gehele wereld verkeerd gaat.

Kijk naar jezelf. En vergeet niet, je beste mogelijkheden zo goed mogelijk te gebruiken en te ontwikkelen. Werk in je eigen omgeving. Trouwens, degenen die met spandoeken lopen zijn meestal degenen die wel denken te weten wat fout is, maar geen benul hebben hoe zij de zaak werkelijk en voor een ieder beter kunnen maken, dus loop maar niet mee.

Typisch voor dergelijke mensen is, dat zij voortdurend bezig zijn de fouten van anderen te konstateren zonder voor zich ooit iets goeds voor anderen tot stand te brengen. En dat betekent dat je uit moet kijken.

Wat de rest betreft: Zoek je eigen kern, werk met je eigen kracht, onderschat jezelf niet. Dan doe je meer voor de wereld dan je beseft. en bereik je meer voor jezelf dan anders mogelijk zou zijn.

Esoterie is gewoon weg: het goede maken door jezelf te zijn. En dat betekent: het kwade minder gewichtig maken door het licht dat je in jezelf draagt.

En wanneer het er bijzonder opaan komt betekent zij ook nog: je zozeer bewust worden van het menszijn, dat je daardoor als geest meer kunt zijn.

En daarmee moet ik gaan eindigen. Ik dank U voor uw aandacht en wens u een goeden avond.

(geredigeerd, tekst bijna volledig.)